

L a i v a s

THE SHIP

Savaitinis Lietuvių R. Katalikų Laikraštis

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

No. 4

Sausio (Jan.) 24, 1925

Metai V.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

IŠ KATALIKŲ CENTRO.

Įvairių atsišaukimų pilni laikraščiai. Kiekvienas atsišaukimas paprastai neblogam tikslui daromas ir gyvo reikalo yra iššauktas. Ir šio mūsų atsišaukimo gal ne visi išspradžių tepatėmys. Bet šis mūsų šauksmas yra daromas į Amerikos Lietuvius ne vieno reikalo vardan.

Per mūsų lupas šaukia ir bendri visos mūsų Tautos, ir Katalikybės reikalai, ir daugelio asmenų privatiniai dideli vargai.

Tėvynės ir Tautos reikalas. Seniaus mūsų Tauta savo gyvybę gynė ginklu šarvuotu, geležinia kumščia.

Šiandieną mūsų Tautos ir Tėvynės gyvybei vienas tēra svarbiausias ir išgainingas ginklas, — mokslas.

Gabi yra Lietuvių Tauta, vieną gabiausiųjų pasaulyj. Kaip peteliškė prie šviesos, taip tukstančiai mūsų jaunimo skverbiasi prie mokslo. Bet neturtingi jie. Kam rupi Tautos ir Tėvynės apgynimas, tam turi rupėti, kad mūsų Tauta būtų turtinga mokytais žmonėmis.

Tautos ir Tėvynės vardu prašome: pagelbėkit moksleiviams.

Katalikybės reikalas. Mokslų prisidengę, nedori širdies bemoksliai,

nuo seno jau ardo Tautos dorą ir sveikatą. Šių dienų stabmeldybė — bedievybė, užmuš Tautą ir pražudys Tėvynės Nepriklausomybę, kaip jau pražudė seniaus ne vieną tautą, ne vieną šalį. Istorijos lapai pilni yra pavyzdžių, kad "mokytieji" bedieviai savo tautas privedė prie bado, maro, karo ir ugnies.

Mokslas yra didelis ginklas krikščioniškiems žmonėms gerai daryti; mokslas yra didelis ginklas nedorėliams žmonėms žudyti. Lietuvių Tautai išganymas bus tuomet, kada mes turėsime tukstančius šviesių ir dorų — krikščioniškų žmonių.

Tad prašome remti lietuvius katalikus moksleivius.

Artimo meilės reikalas. Su viršum šimtas moksleivių, doriausių ir gabiausių žmonių, kreipiasi į Federaciją prašydami pagalbos. Ta pagalba jiems reikalinga, kad Lietuvai ir katalikybei galėtų buti naudingais. Nėra čia vietos jų vargingą padėtį aprašyti. Tikėkit, broliai Lietuviai, kad kiekvieną jų prašymą skaitant, trykšta susigraudinimo ašaros. Kokį vargą, kokį pasiukavimą del mokslo jie kenčia, tas tegali suprasti, kas savo amžyje yra badavęs. Nes tie moksleiviai, visi jie, ne kiek neperdedant, badauja. Nuolatiniams vargo ir prislėgime gyvendami, ligoms užsikrečia ir miršta ne laiku, džiaugsmo neragavę, darbų neatlikę.

Vardan artimo meilės, meldžiame Jusų, pagelbėkite moksleiviams.

Kada ir kaip? Tuojaus ir kaip išmanot. Tuojaus, nes vargas didelis,

nes prašančiųjų daug, nes Federacija jau nebeturi iš ko bešelpiti.

Sunku Federacijos Valdybai numatyti kiekvienos kolonijos vietines sąlygas. Tad skyriai, draugijos, veikėjai ir ypač gerbiamieji Kunigai, sulig išgalės, tepadaro kas galima. Visokie dori budai yra geri, kurie bent mažą pagelbą suteikė mūsų vargstantiems moksleiviams.

Ar tai senu budu, prakalbomis ir paprasta rinkliava svetainėse; ar rinkliava po namus; ar rinkliava bažnyčiose; ar vakarėlis su apmokama įžanga; ar bazaras; ar kitokie kokie budai, kurios išgalvotų mylinčios Bažnyčia, Tautą ir artimą širdis, — visi bus geri.

Tiktai del Dievo meilės, susirupinkit visi ir mąstykite kaip į pagelbą ateiti! Nes tai prašymas ir šauksmas pagalbos žmonių gyvų ir vargą kentančių. Nes iš tos pagalbos bus garbė Dievui, Tautai nauda, o pasidarbavusiems Tautos dėkingumas ir Duosniausiojo Viešpaties atlyginimas.

Visas aukas prašome siųsti žemiau nurodytu adresu. O Fed. Sekret. tuojaus praneš, kuriam moksleiviui prišįstoji auka yra paskirta.

Federacijos Sekretoriatas,

2201 West 22nd Street,
Chicago, Illinois.

Šventųjų Metų Praeitis.

Kiti iš eilės minėjimai.

1750 metais Popiežius Benediktas XIV minėjo aštuonioliktus Šventuosius Metus. Tam tikslui paskelbtos Bullos kopijos išsiųstos visiems katalikams valdovam. Be kitų dvasinių nurodymų Popiežius tuo raštu siukė kardinolams atgavinti savo titulares bažnyčias. Be to, visai kunigijai patarta labiaus rupintis bažnytinių trobesių užlaikymu, nekalbant jau apie pačias bažnyčias. Keletas šimtų tukstančių maldininkų aplankė Romą.

Devyniolikti Šventieji Metai buvo minimi Popiežiaus Piaus VI 1775 metais. Šiuos Šventuosius Metus paskelbė Popiežius Klemensas XIV, bet jis mirė rugsėjo 22, 1774 m. Naujas Popiežius, Pius VI buvo išrinktas vasario 14, 1775 m. Tad Šventųjų Durų atidarymas įvyko vos birželio 26.

Apie 300.000 maldininkų aplankė Romą. Jų tarpe buvo ir iš Rytų šalių. Buvo keletas kunigaikščių ir šiaip žymiųjų asmenų.

1800 metais Šventieji Metai neminėti. Tais laikais Europą spaudė Napoleono karingi žygiai. Popiežius Pius VII Apaštalų Sostan išrinktas ne Romoj, bet Šv. Jurgio saloje, kuri randasi Venecijos užlajoj.

Tad dvidešimtuosius Šveituosius Metus minėjo Popiežius Leonas XII 1825 metais. 1824 metais Romos aikštėse žmonių minioms buvo sakomi pamokslai. Tam tikslui buvo skirti parinktiniai pamokslininkai. Tuo budu žmonės buvo pri-

ruošiami naudingai sutikti Šventųjų Metų Jubiliejų.

Apie pusę milijono maldininkų atvyko Romon. Išreikšta daug nepaprasto pamaldumo. Apeigose dažnai dalyvavo pats Popiežius, kardinolai ir atvykę apturėti atleidų kunigaikščiai ir kunigaikštės.

Tais metais Šv. Pauliaus bazilika buvo dar gruvėsiuose po žinomo baisaus gaisro, įvykusio Romoj 1823 metais. Delto vieton apgriuvusios bazilikos maldininkams buvo paskirta Šv. Marijos bazilika, Trastevere.

Pijaus IX laikai.

Popiežius Pius IX ilgus metus valdė Bažnyčią. Praėjo 1850 ir paskui 1875 metai ir Šventųjų Metų nebuvo galima minėti. 1850 metų pradžioje tas Popiežius iškeltas į Gaeta, iškur gryžo balandžio 12 tais pačiais metais.

1875 metais buvo praėję vos penkeri metai, kuomet nuo Popiežiaus pagrobta Romos valdžia. Delto nebeleido tos ir kitos aplinkybės kviesti krikščionis Romon aplankyti Apaštalų kapus. Kadangi Popiežiaus manymu pasaulio katalikai buvo reikalingi Jubiliejiaus nuopelnų, delto atlydas buvo paskelbtas visur, visam pasauliui, kur tik buvo bažnyčių, su nurodymais, kaip pelnyti dvasinius nuopelnus.

Leonas XIII.

Dvidešimts pirmieji Šventieji Metai minėta 1900 metais Bažnyčią valdant Popiežiui Leonui XIII. Šiuos Jubiliejinius Metus daugelis mūsų dar gerai atsimena.

Popiežius Leonas XIII ėjo 90 metus amžiaus ir 22-sius savo pontifikato, kuomet minėti šie Šventieji Metai. Tai buvo vienas iškilmingiausių Jubiliejų. Šventieji Metai paskelbti dū kartu. Pirmu kartu gegužės 11, 1899 m. Antrukt gruodžio

15, trečiąjį Advento sekmadienį. Pagaliaus Kučioje, tų pačių metų, atidarytos Šventosios Durys.

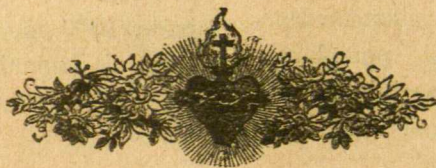
Tais metais Romą aplankė arti dviejų milijonų maldininkų.

TIKYBOJ - IŠGANYMAS.

Mano mieli! Pasiklausykite keletą suraminančių žodžių, kurię jus palinksmins, kurie, jei noriai ir su džiaugsmu atversite savo širdis, jus suramins. Šventasis Raštas, kurs yra Dievo žodis, užtikrina mus, jog per pirmąjį žmogų, kurs nusidėjo, nuodėmė praplito visam pasauly, ir per nuodėmę užviešpatavo mirtis, t. y. amžina pražutis, ir kad ta mirtis pasiekė visus žmones, todėl visi be išimties nusidėjo. Del to gi, mielas skaitytojau, esi atitolintas nuo Dievo, ir reikalauji su Juom susivienijimo, kad netektų sunkioji bausmė teisingojo teismo. — Štai Jėzus Kristus Jo vienatinis Sunus, tapęs žmogumi, suteikė visiško susivienijimo su Dievumi tiems visiems žmonėms, kurie į Jį įtikėjo. Evangelija skelbia, jog sunkias mūsų nuodėmes atpildė Išganytojas mirtim prie kryžiaus, jog visi, kurie į Jį tiki, nežus, bet turės amžinąjį gyvenimą, ir kad žmogus yra pateisin-

tas prieš Dievo veidą per tikėjimą, bet ne per Įstatymo darbus. — Todel, jeigu nori išganyto savo nuodėmingai sielai, priimk tą išganyką iš Viešpaties rankų su tvirtu tikėjimu, priimk kaipo dovaną, kurią Dievas aukoja vargšui nusidėjėliui. Savo mielaširdingumu ir malone, Dievas nori įdovanoti nusidėjėliui visas kaltes del Jėzaus Kristaus kančių ir mirties ant kryžiaus, Kurs save paaukojo del mūsų išganyto. Įtikėk į Jėzų Kristų, mielas skaitytojau, įtikėk visa širdim, išpažink savo nuodėmes, o sielos išganyką aukščiau laikyk, už visus turtus ir prabangas šios žemės ir gerais darbais jį sau užtikrink. Tuomet mūsų Dievas, visagalintis Suvertojas, atsiųs tau savo Šventąją Dvasią, kuri pripildys tave ramybe ir džiaugsmu, ir kas kart labiau darys tave panašesniu į Išganytoją, suteikdamas tau tikro dorumo ir šventumo.

Sul. K. Dembskis.

III SEKMADIENIS PO TRIJŲ KARALIŲ

L e k c i j a

ROM. 12, 16-21.

BROLIAI: Nelaikykite patys savęs išmintingais. Niekam piktumu už piktą neatsimokėkite; rupinkitės tuo, kas gera, ne tik Dievo akyvaizdoje, bet ir visų žmonių. Jei glai buti, kiek nuo jusų pareina, bukite taikoje su visais žmonėmis. Nekeršykite patys, mylimiausiasieji! bet dukite vietos rustybei; nes yra parašyta: Mano kerštas; aš atsilyginsiu, sako Viešpats. Taigi, jei tavo neprietelis alksta, papenk jį; jei jis trokšta, duok jam atsigerti. Nes tai darydamas, tu krausi žarijas ant jo galvos. Nesiduok apgalėti savęs piktumui, bet apgalėk pikta gerumu.

E v a n g e l i j a

MT. 8, 1-13.

ANUO metu, kuomet Jėzus nužengė nuo kalno, jį sekė daug minių. Ir štai, rapsuotas priėjo, pagarbino jį ir tarė: Viešpatie, jei nori, tu gali padaryti mane nesuteptu. Jėzus ištiesė ranka, palietė jį ir tarė: Noriu, buk nesuteptas. Ir tuojau jis pagijo iš savo rapsų. Jė-

zus gi jam tarė: Veizdėk, kad niekam nesakytumei, bet eik, pasirodyk kunigui ir atnašauk dovaną, kurią yra įsakęs Mozė, jiems paliudyti.

Kuomet jis iėjo į Kaparnaumą, prie jo prisartinio šimtininkas ir meldė jį, sakydamas: Viešpatie, mano tarnas guli namie stabo ištiktas ir skaudžiai kankinasi. Jėzus jam tarė: Aš ateisiu ir jį pagydysiu. Bet šimtininkas atsakydamas kalbėjo: Viešpatie, aš nevertas, kad tu įeitumei po mano stogu, bet tark tiktai žodį, ir mano tarnas pasveiks. Nes ir aš esu žmogus po valdžia pastatytas ir turiu po savim kareivių; aš sakau šitam: Eik, ir jis eina; kitam: Ateik, ir jis ateina, ir savo tarnui: Tai daryk, ir jis daro. Girdėdamas tai, Jėzus stebėjosi ir ėjusiems paskui save tarė: Ištikrųjų, sakau jums, aš neradau taip didžio tikėjimo Izraelyje. Taigi, aš sakau jums, daugelis iš rytų ir vakarų ateis ir sėsis prie stalo dangaus karalystėje su Abraomu, Izaoku ir Jokubu; karalystės gi vaikai bus išmesti laukan į tamsybes; ten bus verksmo ir dantų griežimo. Šimtininkui gi Jėzus tarė: Eik, ir tebuna tau, kaip įtikėjai. Ir tą pačią valandą tarnas pagijo.

AR YRA ŠVENTOJI DVASIA?

Nuodėmingi žmonės niekina šventąją Dvasią ir neigia Jos buvimą, kadangi Jos nematą. Jiems rodosi, jog šventoji Dvasia privalanti buti apčiuopiamu daiktu, kurią jie galėtų savo protu apimti. Paklauskite vieną įtikrinimą, kurį tuo dalyku senas krikščionis suteikia netikinčiam gydytojui.

“Nėra sielos,” tvirtino gydytojas, pridėdamas: “Ar matei kada nors sielą? — Ne — atsakė krikščionis. — Ar ją kada girdėjai? — Ne. — Ar jautei jos kvapą? — Ne. — Ar žinai jos skonį?

— Ne. — Ar kuomet ją jautei? — Taip, atsakė greitai užklaustasis, jaučiu, jog ji manyje yra! — Bet už tai atsakė gydytojas, net keturi sanprotavimai priešinasi tavo kalboms, tik vienas belieka tavo apsigimui.

“Gerai, atsakė tikintysis, bet dabar jus atsakykite mano klausimams: Ar matei kada nors skausmą? — Ne! — Ar kuomet jį girdėjai? — Ne! — Ar jautei jos skonį? — Ne! — Ar jautei jos kvapą? — Ne! — Ar kada jį jautei? — Taip! atsakė užmintasis. Manau

sau, pridurė krikščionis, jog tai yra ganėtina, kad jumis įtikinti, jog yra skausmas. — Tas pats atsitinka ir su šventąja Dvasia: jeigu nors sykį jautei jos veikimą ir įtekme, neturėsi įsitikinimo, kad jos nėra, vien dėl to, jog jos negalima pamatyti.

Ar nėra prigymtų daug dalykų, kurių savo akim negalim įžiūrėti. Ar kuomet matėte vėją? O vienok žinote, jog jis yra tuomet, kuomet dukstanti audra sukelia bangas, panašias aukščiausiems kalnams, ir griaua žemyn visus žmonių trobėsius; žinote ir gi, kad jis yra, kuomet gražų pavasario rytą ku-

omet meilus vejelis glamonėja įvairias palves gėles, puošdamas rasantais lašeliais, tartum perlų vainiku. Elektra irgi ar esat matę? Niekuomet, vienok žinote, jog su vėlos pagelba pralekia tukstančius mylių, kad jums pranešti geras ir blogas žinias, ir kad ji yra didžiausių žmonių išradimu. Todėl privalome tikėti, jog yra iš šventoji Dvasia, kuri saugo mūsų valią ir darbus, nors jos buvimą ir negalėtų pasiekti mūsų sanprotavimai. Tai užtikrina mums Dievo apreiškimas, Kuris negali pats klysti ir kitų klaidinti.

KOKIA RELIGINĖ LAISVĖ MEKSIKOJE.

Praeitą rudenį Meksikos sostinėje Mexico City įvyko Nacionalis Eucharistinis Kongresas. Kongreso laiku meksikonai katalikai įrodė, kad jie tikėjimu yra gyvi. Tas nemažai supurtė radikalius gaivalus ir jie sukėlė nemažą triukšmą. Prie to triukšmo buvo prisidėjęs ir patsai tuometinis prezidentas Obregon, žinomas radikalams pataikunas ir raudonųjų gaivalų sėbras.

Meksikoj religinė laisvė kitaip aiškinama, negu S. Valstybėse. Meksikos nauja konstitucija leidžia gyventojams reikšti viešai religines idėjas. Tečiaus religinės pamaldos, kuriose dalyvauja publika, gali but laikomos tik maldoms skirtose vietose ir tai autoritetų priežiuroje.

Eucharistinio Kongreso laiku katalikai pilnai prisitaikė prie konstitucijos.

Tečiaus radikalams ir tas netiko. Jie kitaip pradėjo konstituciją aiškinti ir jų pusėn palinko pats prezidentas. Jis parėdė vesti tardymus ir kiekvieną, prasižengusį konstitucijai, traukti tieson. Prieškatalikiška radikalų akcija baigėsi pagaliau katalikų juokais, nes kaip prezidentas, taip jo valdžia tik vienus juokus krėtė.

Eucharistinis Kongresas atidarytas senovės puošnioje sostinės katedroje, kuri skaitosi didžiausia katalikų bažnyčia Amerikoje. Vidun susirinko apie 12,000 žmonių, kurie buvo įleidžiami tik su bi-lietais. Priešais katedrą tuotarpu buvo susirinkusi arti 100,000 žmonių minia. Kongrese dalyvavo 22 arkivyskupai ir vyskupai, trys iš jų amerikoniai.

Pati katedra iš oro buvo kuograziau

siai nupuosta dekoracijomis, baltu ir raudonu damasku. Tai Kongreso spalvos. Tai žmonių religinių idėjų išraiška, kas nėra priešinga konstitucijai.

Katedros vidų puošė milžiniška monstrancija, kuri toms iškilmėms buvo pagaminta mieste Pueblo. Monstrancija 6 pėdų aukšta, sveria 864 svarus. Pagaminta iš sidabro ir aukso. 20 karatinio aukso 12 svarų. Nupuosta deimantais, emeraldais ir rubiniais. Ta monstrancija ir katedros išpuošimas, priskaitant naujų šviesų įvedimą, atsiėjo virš 100 tūkstančių dolerių. Paties Kongreso išlaidos buvo nemažos. Tos ir kitos išlaidos buvo sudėtos pačių katalikų aukomis.

Mexico City skaito apie vieną milijoną gyventojų. Mieste yra virš vieno šimto bažnyčių ir koplyčių. Kongreso laiku nevien katedroje, bet visose bažnyčiose švenč. Sakramentas kasdien buvo išstatytas. Taip buvo išsisą savaitę. Per savaitę visose bažnyčiose virš trys milijonai Komunių išdalinta. Vieną dieną virš 60,000 bernelių ir mergelių priėmė Šv. Komunią. Kasdien visos bažnyčios buvo kupinos žmonių. Žmonės ėjo buriomis iš vienos bažnyčios į kitas. Kiekvienoje bažnyčioje kasdien buvo laikomos iškilmingosios Mišios tuo pačiu laiku kaip ir katedroje ir visur buvo pilna žmonių.

Pasirodė, kad Meksikos sostinė kaip buvo, taip yra katalikiška. Didelė didžiulė gyventojų religiją praktikuoja. Kongreso laiku buvo viena didžiausių katalikų manifestacijų.

likų manifestacijų.

Į tai visa atsižvelgus, radikalus apėmė baimė. Pabugo gyvojo žmonių tikėjimo. Nes kur tikėjimas yra gyvas, ten bedieviams radikalams negali but vietos.

Delto trečiąją Kongreso dieną jie sukėlė triukšmą. Jie kreipėsi į prezidentą Obreganą, idant tasai saugotų šalies konstituciją, kurią katalikai buv pradėję min džioti savo religinėmis apeigomis.

Prezidentas tuojaus parėdė generaliaam prokurorui vesti tardymus. Pastatyta darban policija.

Miesto gyventojai savo namų languose Kongreso laiku buvo išstatę įvairių šventųjų stovylėlių, religinių paparčių ir parašų. Radikalai tvirtino, kad tas priešinga konstitucijai. Policija tad ėjo per namus ir liepė nuo langų stovylėles pašalinti. Žmonės nesipriešino. Bet kaip tik policija pasišalindavo, tuojaus languose stovylėlės ir vėl atsirasdavo.

Per porą dienų policija kovojo languose išstatytas stovylėles. Pagaliau Mexico City arkavyskupas paskelbė tikintiems nuo namų langų stovylėles pašalinti, paliekant visus kitus išstatytus religinius ženklus. Gyventojai arkivysku po paklausė.

Siame atsitikime radikalams palanki valdžia pasirodė bejėgė. Nes juk visų gyventojų neareštuosi ir neuždarysi kalėjiman, nors ir kasžinkaip aiškintum konstituciją.

Tokia tai religinė laisvė Meksikoje.

Katalikų Pasaulys.

Katalikų Rašytojų Sąvaitė. Katalikų Rašytojų Sąvaitė įvyko Paryžiuje. Posėdžiai buvo daromi Katalikų Institute. Vedėju buvo išrinktas p. Jean Guiraud. Iš pranešimų paaiškėjo, kad didėji Paryžiaus spauda, katalikų žvilgsniu imant, sudaro nemažą dorai, tikėjimui ir šeimynų sugyvenimui pavojų. Katalikai Rašytojai ieškojo būdų, kaip tam reikalui pagelbėjus.

Kilo irgi daug debatų, ar katalikas rašytojas gali dalyvauti kaipo sandarbininkas taip vadinamuose "plačių infirmacijų" laikraščiuose. Galutinai prieita prie sutarimo. Jeigu katalikas rašytojas savo vardu tarnautų tokio laikraščio propogandai, tuomet negali sandarbininkauti. Jeigu gi to nėra, jo sandarbininkavimas ir daugiau ar mažiau religijini straipsniai bus skaitoma kaipo priemonė pasakyti žmonėms tiesą, kurios jie kitokiu būdu neišgirstų.

Gale visų pasitarimų katalikai laikraštininkai nustatė katalikiškojo laikraščio principus, — aiškinti tiesą taikioje dvasioj. Pirmiausiai, daboti teisybės pranešimuose; antra, ginti tiesą prieš klaidą ir melagystę; trečia, katalikiškieji laikraščiai nepasitenkins vien pranešimais ir ginčais, bet rimtais straipsniais aiškins tiesą, siekdami prie aukštesnės bendrosios kultūros. Katalikiškos spaudos šventi Globėjai: tai šv. Tomas Aquinietis ir šv. Franciskus de Salle.

Čekoslovakija. Tautų Sąjungos klausimą svarstant Čekoslovakijos par-

lamente, liaudies partijos atstovas p. Myslivec pareiškė ir savo dailioje kalboje išsvystė mintį, kad Čekoslovakija turėtų stengtis, kad Tautų Sąjungoje dalyvautų ir Šventojo Tėvo atstovas. Visam pasauliui yra žinoma, kaip didelės turi šventasis Tėvas įtakos į visą pasaulį savo autoritetu, savo ramybės dvasia, savo gerumu.

Mokyklos. Čekoslovakijos mokyklose didelėje daugumoje mokytojauja socialistai su masonais. Jų smarkiausiu būdu puolama nuolatos katalikų Bažnyčia. Prieš katalikus jie naudoja kiekvieną progą, ar tautinę šventę, ypač kad ir pats valstybės prezidentas Masaryk, viešai užpuldinėja Katalikų Bažnyčią. Iš katalikų pusės susilaukė griežtų protestų. Ginčai persikėlė į parlamentą. Katalikų liaudies partijos vardu kun. Rudnicki pareiškė smarkų protestą ir reikalavo iš Švietimo ministerio sulaukyti vedamą mokyklose bedievių mokytojų prieštikiybę propogandą.

Daug dar teks katalikams Čekoslovakijoje kariauti už savo teises.

Lenkija. Lenkija rupinasi sudaryti su Šventuoju Sostu konkordatą. Tuo reikalu pasiūsta atstovai Ryman, pati Lenkijos atstovybė prie Šventojo Sosto pakeista ambasada. Yra jau žinomi pagrindiniai Lenkijos statomieji konkordatui punktai. Sulyg jais visa Lenkija dalinama į keturias metropolijas. Prie Varšuvos metropolijos turėtų priklausyti irgi nuo Lietuvos pagrobtieji

kraštai: Seinai su Vilniumi. Bet kol kas tenka abejoti, kad Šventasis Sostas lengvai sutiktų su tuo, kad Lietuva neprotestuotų. Kita gi kliūtis dar gali būti, tai tas, kad rytinės ir šiaurinės dabartinės Lenkijos vyskupijos priklauso Mohiliavo metropolijai. O Mohiliavo metropolitas, J. E. Roppas, gyvena Lenkijoje.

Šveicarija. Šveicarijos prezidentas Musy atsilankė Friburge. Čia jam iškelta didelės sutiktuvės. Ypač šauniai pasirodė jo gimtinių kalnėnai iš Gruvere. Atsakydamas Šveicarijos prezidentas į visas sveikinimo prakalbas, pasakė svarbią kalbą. Šveicarų tautos ištikimos pasilieka krikščioniškiems įstatams, kurie yra visų tautų ir visų laikų įstatymai kalbėjo jisai, pažymėdamas, kad "su didelia viltimi galime žiūrėti į mūsų ateitį. Dieviškoji Apveizda saugoja geros valios žmones."

Amerika. Iš New Yorko praneša, kad Paryžiuje, Francijoje, mirė Vyriausias Gailestingumo Tėvų Vadovas, Rene de la Planche, eidamas 61 metus.

Francija. Kardinolas Dubois, Paryžiaus arkivyskupas, pašventino kampinį naujai bažnyčiai akmenį. Ji turės šv. Franciškų Asyžietį Globėju.

Jugoslavija. Pašvestas pirmutinis Biogradui katalikiškas vyskupas J. E. Rodič. Pašventimo apeigas atliko Apaštalinis Nuncijus Bigrade.

Italija. Pranešama, kad mirė Genevos arkivyskupas Sidoli. Jisai buvo arkivyskupu paskirtas ir atvyko į savo vietą pereitų metų liepos mėnesyje.

Ispanija. Šventasis Tėvas paskyrė

Saragossos metropolitu J. E. vyskupą Domenech y Vallis.

Kanada. Kanados Pranciškonų provincijos komisaras, tėvas Jonas-Juozapas Deguire, O. F. M., misijų vedėjas, 15 sausio išvyko iš Montreal'io į Japoniją, o iš ten vyks į rytinį Chan-Toung Kinijoje, darydamas kanonišką misijų applanymą.

Japonijoje Pranciškonai turi misijas Kogo-Shima.

Francija. Nuolatos ateina vis naujesnių žinių iš naujų vietų, kaip Francijos katalikai smarkiai organizuojasi prieš Herrioto socialistinę valdžią. Visus tuos pranešimus galima suimti į vieną, butent: Francijos katalikai visoje Francijoje sujudę, smarkiai vienijasi, rašo smarkias rezolucijas ir protestus Herrioto valdžiai, dedasi į vieną visai Francijai Katalikų Federaciją.

Kitoms šalims ši Francijos katalikų pamoka turi būti brangi, — neleist savo tikėjimo priešams valdyti ir pražutini vesti savo krašto.

Francija. Savo puikiam ir energingame laiške Tours arkivyskupas, J. E. Negre, praneša įsikurimą vyskupijos vyrų Sąjungos kovai su "pasauliniais" įstatymais, kadangi jie yra Dievo panieka, "dorinės kilnios" tautos puolimas, kuris mūsų dailią tautą į panieką stumia kitų tautų akyse," sako vyskupas.

Ž I E D E L I A I.

KERŠTO DVASIA.

Misijonoriaus Pasakojimas.

(Užbaiga).

Buvo dar toli iki pietų, kuomet pas misijonoriaus stubą pasirodė Kenčienų viršininkas. Jis buvo atėjęs kalbinti t. Ričardą, kad apleistų jų kaimą.

“Gal tau išėjus” — tikrino Kemanis — “baisioji dvasia pasigailės mūsų ir dovanos mums visiems ir tau gyvybę.”

“Aš nieko nebijau. Jūs irgi galite ramiai šianakt miegoti.”

“Argi tu nėsi girdejęs, kaip praėjusią naktį dvasios šaukte — šaukė?”

“Neturėjau laiko klausyti.”

“Taigi tu visai nebijai? Ar turi kokių vaistų?”

“Tuo tarpu neturiu, bet tikiuosi jų surasti Didžiajai Dvasiai padedant.”

“Didys žmogau, kai tavo Dvasia atsiųs tau vaistų, atminti ir mane.”

Viršininkui išėjus, t. Ričardas paėmęs brevijorių (kunigų maldų knygą) ir gi išėjo iš stubos ir vaikščiodamas palei stubą, kalbėjo poterius.

Tuo tarpu Benadi ir Jakuma paleido kaimo žinią, kad Baltasis nė nemano bėgti nuo “baisiosios dvasios.” Juodukų būriai iš žingeidumo bėgdavo prie misijonariaus stubos pasižiūrėti. Pamatę jį skaitant knygą, jie patylomis kalbėjosi, kad Baltasis ieško knygoje kokių burtų prieš baisiąją dvasią.”

Misijonorius nesuskubo užbaigti savo poterių, kai pas jo stubą atvesta pora ožkų nuo viršininko. Toliau pradėta nešti vištų nuo įvairių kaimo vyresniųjų. Kiekvienas siūsdamas dovaną, prašė mi-

sijonorių, kad gelbėtų juos, kad atsiųstų vaistų tą baisiąją naktį.

Apie pietų laiką, kaip buvo sutarta, atėjo pas misijonorių Jakuma ir Benadi, atvesdami su savim dar kelis kenčienus.

“Ar galima jais pasitikėti?” — paklausė t. Ričardas, mesdamas akylų žvilgesį į naujai atėjusius.

“Taip, kaip manimi” — tikrino Benadi.

“Ar tiekos užteks? Gal būtų giliama dar kokius du gauti.” “Gerai. — Kenfui tik teeina su mumis.”

“Tik, susimildamas, Kenfui, prieš laiką nesusitik su Menkinu” — persergėjo t. Ričardas.

Artinantis vakarui, dar saulei neužtekėjus, į misijonoriaus stubą pradėjo rinktis susitarusieji. Jau visi buvo suėję, tik dar truko Kenfui.

Laukta jo nekantriai, bet laikui esant trumpam, visi pradėjo tartis rengiamuoju planu šiai naktiai. Nutarta pasidalinti į keturius būrelius. po 3 žmones į kiekvieną. Kai tik sutems, kiekvienas būrelis giliausioj tyloj eis į sau paskirtą vietą. Vienas būrelis eis pas viršininko buveinės vartus; kitas — pas šven tyklą šalia vyresniųjų butų; trečias sus tos kaimo gale; ketvirtas, pagaliaus, pasislėps čia krumuose netoli misijono-

riaus stubos.

Tuo tarpu saulė pasislėpė už kalnų. Umai tamsa apdengė kaimą ir su ja mirtinoji tylą užviešpatavo visur. Net šuns, rodos, rečiau lojo, kaip kitados. Dar tai vienur tai kitur pasigirdavo bailus plaktuko atbalsis ar atsargus durų darymas... Bet valandėlei praslinkus viskas nutilo... Užgeso paskutiniai žiburiai, užmigo moterų ir vaikų verksmai.. Baisi tylą apėmė visą kaimą. Rodos, kad ir medžių lapai nekrutėjo, sustingę.

O Kenfui kaip nėra taip nėra.

Šakalbininkai tylomis išėjo iš misijonoriaus stubos ir kiekvienas burelis pasuko į savo vietą. Benadi su savo draugais Mabija, Lita ir T. Ričardu pasislėpė krumuose pas misijonoriaus stubą.

Belaukdami, kalbėjosi tyliai tarp savęs apie Kenfui. Kažin koks nejuokus prijautimas draskė jiems širdį. Menkinas yra gudrus. Menkinas yra žiaurus. "Kenfui ėjo paskui mane" — kalbėjo vienas.

Tik štai staiga pasigirdo lyg iš garso baisus šauksmas: "*Mbui — mbui — nkia — mbi — mby.*"

Visas burelis susiglaudė.

"*Kenata buafu*" — šeptelėjo Benadi ir suspaudė smarkiau ginklą savo rankoje.

T. Ričardas atsistojo ir užsitaisė "griausmo vamzdį" (šautuvą). Po kiek laiko vėl pasigirdo toks pat baisus šauksmas, bet jau kur toliau pas viršininko namus. Po kokių penkių minučių kitam kaimo gale pasigirdo prislėgtas šauksmas: "*Mbui — mbui.*"

Ir vėl po kiek laiko jau balsas buvo girdimas visai arti.

Ir vėl tylą...

T. Ričardas sulaukė kvapą, išsitempė ir žiurėjo... Bet nieko nebuvo matyti...

Staiga pasigirdo vėl baisingas balsas visai arti... Jam atsakė panašus balsas kitur.

"Dvasia," matytis, sustojo netoli misijonoriaus stubos.

[Eik štai sužibėjo ugnelė, pradėjo judėti ir vėl sustojo... Ir vėl sujudo ir lėg plaukė pirmyn... ir vėl atgal...]

Tyla mirtina. Nė lapas nekrutėjo, nė žolė nesiubavo. Ugnelė užgeso.

Pasigirdo balsai iš tolo: "*Mbui, mbui.*" Staiga šviesa sužibėjo visai arti. ir plaukė pirmyn... Sustojo... Eina pakalnėn... Daro tamsumoje raudonauksinius ratus... Puola žemyn ir pasikelia aukštyn. Štai jau visai arti pasislėpusių... Eina pro šalį. T. Ričardas nori jau duoti ženklą, bet pirm neg suskubo tai padaryti — išgirdo porą žingsnių toliau sunkų kirtį ir kažin kas puolė ant žemės

Šviesa triško tukstantimis kibirkštelių.

"Baltasai, greičiau" — girdi jį Benadi balsą. Bėga artyn. Uždega šviesą. Žiuri: "dvasia" guli ant žemės. Trys juodukai drasko nuo jos galvos kaukę. Ir visų akys pamatė gulintį burtininką Menkiną. Iš jo kaktos tekėjo kraujas. Tuojaus jis surišta.

Prašvitus t. Ričardas palikęs burtininką Menkiną Benadi globoje, pats išvyko ieškoti Kenfui.

Misijonorius tiesiog žengė burtininko namų link, kurie buvo kiek toliau už kaimo. Įžengęs į namus, kur gyveno burtininko šeimyna, nieko nerado. Tuomet t. Ričardas bėgo prie mažos grįtelės, tarp bananų medžių paslėptos, kur burtininkas dažnai užsidarydavo vienu vienas.

Misijonoriui prisiartinus, lyg pasigirdo tylus dejavimas einęs iš grįtelės. T. Ričardas skubiai įpuolė į vidų. Tamsu. Apsidairo. Mato, stovi žmogus. Tai buvo Kenfui pririštas prie stulpo.

“Kenfui!” — suriko misijonorius. Šaukiamasis palingavo galvą, bet nieko neatsakė. Jo burna buvo užkimšta. Misijonorius peiliu suraižė virves ir Kenfui buvo linosas. Dar valandėlė ir nelaisvio burna buvo liuosa.. Rodos jis turėtų džiaugsmingai sušukti ir pasveikinti misijonorių. Bet Kenfui pasiluosavęs, tik nuslinko prie misijonoriaus kojų ir negyvas.

Keli vaistų lašai, kuriuos misijonorius įpylė į Kenfui burną, atgaivino vargšą.

“Taigi kas? Meikinas... suimtas?”

“Suimtas ir dar jo du pagelbininku. Trečiam pavyko pasprukti.”

“Ar jau diena?”

“Kaip tai?” Ar tu neregį?”

“Ne. O, kaip dega man akys” — skundėsi Kenfui, rankomis suimdamas savo galvą. — “Tegul Didžioji Dvasia jam... dovanoja...”

T. Ričardas stovėjo valandėlę lyg perbloktas tais aklojo žodžiais; visa minčių virtinė perlėkė per jo galvą ir užgavo jo širdį.

“Kaip? Tu jam dovanoji?” — klausė misijonorius truputį neramiai.

“Taip, dovanoju. — By tik Didžioji Dvasia už tai... jį apšviestų. Jėzus Kristus liepė... viską dovantoti...”

“O, Kenfui, kaip gi aš tave myliu už tai!” — tarė t. Ričardas su ašaromis akyse ir paėmęs į glėbį nelaimingąjį Kenfui bučiavo jį ir glamonėjo, kaip motina kad kuklį glamonėja — “Tai ne aš, bet tu esi taikos ir meilės nešėjas.”

* * *

Tolimesni nuotikiai vyko greit, vienas po kitam. Kenčienai rytą susirinkę pamatė savo akimis Menkino, burtininko, apgavystę ir jo žiurumą. Kenfui viešai dovanojo burtininkui savo skriaudą. Jo pavyzdys sutirpino visai baisiojo keršti ledus. Kai kurie karžygiai tiesiog verkė, matydami Kenfui įstabią meilę. Kemani, viršininkas, pirmas padavė ranką Kenfui, o paskui jį ir visi susirinkusieji.

Tą pačią dieną Kenčienai surengė didelę puotą Baltajam ir jo palydovams pagerbti.

Rytojaus dieną t. Ričardas ir Kenčienų viršininkas, didelio palydovų būrio lydimi, nuvyko pas Čobienus.

* * *

Vieneriems metams praslinkus t. Ri-

čardas apsilankė pas Čobienus ir Kenčienus. Jis buvo pakviestas į Kemani dukters vestuves su Kenfui, kuris pirmas visų pasistatė stubą Utembos slėnyje.

Prie tos progos vienas kitas paklau-

sė t. Ričardą, kaip laikosi Menkinas.

“Senas leopordas po truputį apsi-pranta” — atsakė misijonorius.

(Kat. Mis. N. 503, 504).

Klausimai ir Atsakymai

40 valandų pamaldos.

KLAUSIMAS. Ar Kristus įstatė 40 valandų pamaldas? *V. Šimas.*

ATSAKYMAS. Ne Kristus įstatė 40 valandų pamaldas, tik Kristus yra įstatytas per 40 valandų šve nčiausiame Sakramente.

Tų pamaldų pradžia buvo tokia.

Stabmeldžiai turėjo paprotį apie mūsų Pelenų dieną kelti gyvulių dievaičio puotas. Ir priėmė krikščioniją tų papročių nevengė. Taip buvo ilgus amžius. XII amžiuje Kapucinas, tėvas Juozapas, įvedė su Bažnytinės vyriausybės leidimu tame laike 40 valandų pamaldas. Tas padaryta atminti kad Išganytojo kunas išbuvo 40 valandų. Kadangi ištisai 40 valandų pamaldas laikyti būtų nepatogu, tai laikui bėgant paskirstyta tarp trijų dienų, per kurias žmonės eina pagarbin-ti savo Išganytoją, eina išpažinties, prie Komunijos.

Ir Tamsta gerai padarysi pasinau-dodamas 40 valandų pamaldomis ir atlikdamas išpažintį ir priėmęs Išganytoją švenč. Sakramente.

Dievas ir nelaimės.

KLAUSIMAS. Aš negaliu suprasti vieno dalyko. Vienoje vietoje skaičiau, kad ir mažiausia nelaimė (liga, darbo

nustojimas, apšmeižimas, skriauda) paei-na nuo Dievo. O kitoje vietoje skaičiau, kad menki dalykai (kaip duokim sau: jei koks žioplis pralošia ar pameta) Dievui nerupi. Prašau šį dalyką paaiškinti.

Š.

ATSAKYMAS. Sako patarlė: “Kaip pasiklosi, taip išsimiegosi. — Visą negyvą ir gyvą beprotinę prigimtį Dievas tvarko duotomis tai prigimčiai tiesomis ir teisėmis. Saulė nei mėnulis, nei žvaigždės neiškrypsta iš savo kelio.

O kas iškrypsta Tai liuosa žmogaus valia. Bet Dievas labai brangina liuosą žmogaus valią ir ją savo malone stiprina dažnai. Bet žmogus ją nevisada gerai sunaudoja. Iš čia patiems ir kitiems padaro nelaimių, ligų ir kitų nesmagumų. Dievas tai daleidžia žmogui daryti ir to veiksmo vaisių patirti. Tai-gi ir Dievas sakytų: Kaip pasiklosi, taip išsimiegosi.

Be Dievo žinios nieko nėra, nieko neįvyksta, ar tai būtų didelis, ar mažas dalykas. Jam viskas žinoma. Bet nelaimės ir t. t. Dievas daleidžia. Iš čia mes patiriame savo laisvę, savo liuosą valią. Tegul Dievo nieks nekaltina už savo žoplumą, — kad pametei — pats kaltas.

Šv. Mišių Klausymas dvasia.

KLAUSIMAS. Ar galima Mišių klausyti dvasiniu budu? O jeigu galima, tai kaip?

Aš neklausiu tada, kada žmogus gali buti bažnyčioje ir nedėliomis, bet šiokiomis dienomis, prie darbo.

A. P. iš North Abington, Mass.

ATSAKYMAS. Dvasiniu budu klausome šv. Mišių, kuomet, negalėdami pributi kunu bažnytėlėn, mūsų intenciją vienijame su kunigo intencija, laikančio šv. Mišias. Taigi dvasiniu budu galime klausyti, geriau sakant, dalyvauti šv. Mišių aukoje.

Kaip jų klausyti?

Nei klausyti, nei matyti tikroje prasmeje negalime, bet tik dvasiniu budu. Žinant kurią valandą laikomos šv. Mišios, mūsų mintimi sekame vieną šv. Mišių dalį po kitai; priimame dvasišką Komuniją, padėkojame už viską Viešpačiui. Tai ir bus dvasinis šv. Mišių klausymas.

Suprantama, kad dvasinio šv. Mišių klausymo enužtenka šventomis dienomis. Bet visi sulyg išgalės turi butinai buti šventadienyje bažnyčioje ir išklausti bent vienų skaitytinių Mišių, jeigu negali buti ant kitokių.

K. M.

Mąstymai.

KLAUSIMAS. Kaip yra su šventais mąstymais, kaip tai apie mieliausio Išganytojo kančią, ar apie ką kitą jeigu po mąstymo nepersišegnoji, arba nepadarai atskiros intencijos apart ryto intencijos. Ar toks mąstymas nenuveina niekais? Čia klausiu apie mąstymus, kuomet juos atlieki prie darbo ir prie daugelio žmonių.

A. P. iš North Abington, Mass.

ATSAKYMAS. Labai gerai, kad Tamsta atlieki laike darbo mąstymus apie mieliausio Išganytojo kančią, ar kitas tikėjimo paslaptis. Padarytos rytą intencijos visus darbus, žodžius ir mintis pašvęsti didesnei Dievo garbei irgi apima ir Tamstos dienos mąstymą.

Kad darbo metu prie kitų žmonių Tamsta susilaikysi nuo persišegnojimo, nei kokios blėdies Tamstos mąstymui nepasidarys. Dievas mato ir žino mąstančio širdį ir troškimus ir gausiai už juos atlygins.

Vertėtų tik apsaugoti nuo nelaimės. Jeigu darbą dirbant užsimąstysime ir kur nereik į kokią mašiną ranką įkištume, tuomet patys butume kalti, kad netinkamu metu mąstome, ne apie tai, ką turėjome tą valandą daryti. *K. M.*

Lietuvos Žinios.

Mirė vienuolė. Mariampolėje Gruodžio 20 dieną 1924 metų mirė Vargdienių Seselių Vienuolijos narė, seselė Petronėlė Staniškiutė. Velionė buvo kilnios širdies mergaitė. Budama turtingų tėvų, ukininkų, duktė, paliko pasaulį ir įstojo į Vargdienių Seselių Vienuoliją, viena iš pirmųjų. Čia ji, atlikusi noviciatą, beveik visą laiką ėjo dailių rankų darbelių mokytojos pareigas mergaičių Pensionate. Tačiau pernai sunkiai susirgo ir po ilgos ir skaud-

žios ligos, kurią kantriai kentėjo, atsisakė su šiuo pasauliu ir nuėjo pas Gerąjį Viešpatį atsiimti amžinojo užmokescnio už savo pasišventimą ir gerus darbus. Amžiną atilsį duok jos sielai, Viešpatie!

Kauno pradžios mokyklų skaičius. Lapkričio mėn. Kaune buvo 50 pradžios mokyklų, iš jų 24 lietuvių, 11 lenkų, 10 žydų, 3 vokiečių ir 2 rusų. Mokinių visose mokyklose buvo 5.639. Iš jų 2358 lietuvių.

Katalikai, skaitykite ir platinkite laikraštį

“ŠV. PRANCIŠKAUS VARPELĮ.”

“Šv. Pranciškaus Varpelis” yra grynai Katalikiškas lietuvių laikraštis, kuriame atsispindės vieno didžiausių šventųjų — Šv. Pranciškaus iš Asyžiaus dvasia.

“Šv. Pranciškaus Varpelis” nuolat skambins į žmonių širdis, kad pajustų tikrąjį žmogaus gyvenimą, kurį mums apreiškė Išganytojas Jėzus Kristus.

“Šv. Pranciškaus Varpelis” plačiai lies šiandieninį žmonijos gyvenimą visose jo smulkmenose, kad parodytų, kaip žemai žmonija jau yra nupuolusi, kokiomis baisiomis dėmėmis save apsitaisiusi, kame šių dienų gyvenimo tragizmas.

“Šv. Pranciškaus Varpelis”, stengsis nurodyti kelius, kuriais reikia žengti mūsų žemiškame gyvenime.

“Šv. Pranciškaus Varpelis”, gražiomis, tyromis mintimis, nurodymais bei patarimais stiprins savo skaitytojus, kad jie įstengtų keliauti tikraisiais Kristaus keliais.

“Šv. Pranciškaus Varpelis”, tieks šventųjų gyvenimų aprašinėjimus, kad supažindintų ir suartinus žmones su didžiausiais dvasios galiunais, kad, turėdami gyvų pavyzdžių, persiimtų tą ją nepaprastai kilnia ir galinga šventųjų dvasia.

“Šv. Pranciškaus Varpelis” daugiausiai bus taikomas plačioms liaudies minioms.

“Šv. Pranciškaus Varpelis” yra Šv. Pranciškaus Tretininkų Kongregacijos Lietuvoje Organas.

“Šv. Pranciškaus Varpelis” eina kas mėnuo po 32 pusl. kiekvienas numeris.

“Šv. Pranciškaus Varpelis” puošiasi gražiomis iliustracijomis.

“Šv. Pranciškaus Varpelis” leidžia “Mažesniųjų Brolių” (Pranciškonų) Vienuolynas Kretingoje, redaguoja Tėvas Jeronimas.

“Šv. Pranciškaus Varpelio” kaina metams 6 litai, pusei metų 3 litai. Atskiro numerio kaina 60 centų. Užsienin kainuoja dvigubai.

“Šv. Pranciškaus Varpelio” Redakcijos ir Administracijos adresas: Lietuva, Kretinga, Vienuolynas.

Seimo rudeninė sesija pasibaigė gruodžio 19 d. Priimta valstybės biudžetas 1925 m. ir keli kitų svarbių įstatymų. Žiemos sesija prasidės sausio 27 d.

AUKOS.

Barb. Radišauskienė — Vargd. Sese-
lėms Mariampolėje \$5.00

REDAKCIJOS ATSAKYMAI.

J. M. K. Dembskių, Telšiuose, Lietuva —
Tamstos raštus kavome. Dėkui. Prašome ir toliau
siųsti. "Laivas" Tamstai jau siunčiamas.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo:

"Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

3238 So. Leavitt Str. Chicago, Ill.

NOREDAMI Pirkti, Parduoti Ar Mainyti
Visados Kreipkitės Pas Mus. Tas Jums Bus
Ant Naudos.

S. L. FABIONAS CO.

INVESTMENTS REAL ESTATE
INSURANCE

809 W. 35th Str., Chicago, Ill.
Tel. Boulevard 0611 ir 0774

Padarom Pirkimo ir Pardavimo Raštus.

Pasiekimui atsiųsime pinigus ir
Pardavimui Latvokotes.